

El Solà

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Carretera de Casa Miquela, 2-4. Nucli urbà d'Oristà. Oristà
Emplaçament A 50 metres de la carretera B-433, punt quilomètric 10'000

Coordenades:

Latitud: 41.93441
Longitud: 2.06024
UTM Est (X): 422091
UTM Nord (Y): 4642921

Classificació

Número de fitxa 08151 - 97
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Planejament. Oristà. 1993
Número inventari Sí, IPA. 23235
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 61001DG2423S
Fitxes associades:
[Sant Andreu d'Oristà](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 22/05/2007 - 02:00

Descripció

El Solà és una masia situada a l'extrem nord del nucli urbà d'Oristà, als peus de la vessant solellada de la costa sobre la que s'erigeix l'església de Sant Sebastià i a tocar de la carretera B-433.

Es tracta d'una masia de grans dimensions formada per un volum principal de planta rectangular, amb una torre de tres pisos integrada a l'extrem nord-oest i diverses estructures reformades adossades a l'est. El volum principal, de planta baixa, primer pis i golfes, està construït amb murs de càrrega de maçoneria de pedra petita, amb carreus treballats delimitant les cantonades i emmarcant les obertures. La teulada és de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior. La torre també té la teulada de doble vessant però col·locada de manera perpendicular a la principal.

La façana principal, orientada al sud, presenta, a nivell de planta baixa, dues finestres emmarcades amb pedra bisellada i un portal adovellat d'arc de mig punt. Al primer pis hi ha tres finestres emmarcades amb pedra motllurada reconvertides en balcons, el central dels quals té la data de 1765 inscrita junt amb una creu a la llinda. A les golfes hi ha tres finestres emmarcades amb pedra motllurada especialment treballades: la de l'esquerra té la llinda decorada amb un arc conopial i un medalló amb motius geomètric, la central està doblement motllurada i la de la dreta presenta sis elements circulars foradats en relleu a la part inferior de la llinda i tota la part superior coberta de sanefes que en alguns punts recorden lletres. A la dreta de la façana hi ha dues estructures adossades completament reformades.

La façana oest presenta a nivell de planta baixa una finestra emmarcada amb pedra motllurada i dues de reformades, al primer pis tres finestres emmarcades amb pedra motllurada i a les golfes una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada i dues emmarcades amb pedra bisellada, una de les quals amb decoració d'arc conopial i una creu inscrita a la llinda. De la part esquerra de la façana en sobresurt la torre, on hi ha una finestra emmarcada amb pedra motllurada al primer pis, una finestra emmarcada amb pedra bisellada al segon pis i una emmarcada amb monòlits de pedra treballada al tercer pis.

La façana nord mostra diverses parts diferenciades. A la dreta hi ha la torre, on s'observa un portal emmarcat amb pedra treballada i llinda de fusta tapiat a la planta baixa al que s'accedia a través d'unes escales de pedra. Al segon pis hi ha una finestra emmarcada amb pedra bisellada i al tercer, com a la façana oest, una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada. La part central de la façana mostra diverses reformes i té un cos adossat de planta rectangular al centre. En aquesta part s'observa una finestra emmarcada amb monòlits de pedra motllurada a la planta baixa, dues finestres emmarcades amb pedra treballada i una amb pedra bisellada al primer pis. A les golfes hi ha tres pilars quadrats motllurats al capitell i a la base que han quedat integrats al mur, i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada. A la part esquerra de la façana hi ha adossat un cos, molt reformat, on hi ha una finestra emmarcada amb pedra bisellada i una obertura d'arc rebaixat actualment tapiada.

La façana est està dominada pels cossos adossats reformats. S'observa a l'extrem superior, la façana est de la torre amb una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada a nivell de tercer pis.

Observacions:

El Solà era una casa de parada de pastors i ramats que seguien el camí ramader en els seu pas pel nucli d'Oristà.

Història

El Solà apareix documentat en el fogatge de 1553 fet per Pere Espinal, del mas Vilasendre, on es reflectien els principals caps de cases, entre els quals es hi ha Joan Solà i Pere Solà. L'edificació actual és una construcció dels segles XVII i XVIII.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. Oristà. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat el maig de 2006.

